

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Головне управління Служби безпеки України у м. Києві та Київській області

Слідче управління

пр. Перемоги, 55/2, м. Київ, 03113, телефон (044) 253-82-76, факс (044) 253-26-55
www.ssu.gov.ua, e-mail: gusbu_kiv@ssu.gov.ua, Код ЄДРПОУ 20001792

ПОВІДОМЛЕННЯ

про підозру

місто Київ

«25» серпня 2022 року

Слідчий 1 відділу слідчого управління Головного управління СБ України у м. Києві та Київській області лейтенант Махаринський Олексій Вікторович, розглянувши матеріали кримінального провадження № 42022112320000065, відомості про яке внесені в Єдиний реєстр досудових розслідувань 06.03.2022, за ознаками кримінальних правопорушень, передбачених ч. ч. 1, 2 ст. 438 КК України, та встановивши наявність достатніх доказів для підозри особи у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 438 КК України, керуючись ст. ст. 40, 42, 276, 277, 278, 279 КПК України, -

ПОВІДОМИВ:

Мусаєву Ізнауру Ібрагімовичу,
який народився 03.11.1991 у м. Автури, Шалінського району Чеченської республіки, Російської Федерації, громадянину Російської Федерації, командиру групи швидкого реагування спеціального загону швидкого реагування «Ахмат» Управління федеральної служби військ національної гвардії Російської Федерації по Чеченській республіці, майору поліції, проживаючому за адресою: Російська Федерація, м. Москва, вул. 2-й Північнопортовий проїзд, буд. 5, корпус 1, кв. 11

про те, що він підозрюється у порушенні законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, поєднаним із умисним вбивством, тобто у вчиненні злочину, передбаченого ч. 2 ст. 438 КК України.

24 жовтня 1945 року набув чинності Статут Організації Об'єднаних Націй, підписаний 26 червня 1945 року, яким фактично створено Організацію Об'єднаних Націй (далі – ООН), до складу якої входять Україна, Російська Федерація та ще 49 країн-засновниць, а також інші країни світу.

Відповідно до частини 4 статті 2 Статуту ООН, усі Члени вказаної організації утримуються в своїх міжнародних відносинах від погрози силою або її застосування як проти територіальної недоторканності або політичної

незалежності будь-якої держави, так і будь-яким іншим чином, несумісним із Цілями Об'єднаних Націй.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН від 09.12.1981 № 36/103 про недопустимість інтервенції та втручання у внутрішні справи держав і резолюціями: від 16.12.1970 № 2734 (XXV), що містить Декларацію про зміцнення міжнародної безпеки; від 21.12.1965 № 2131 (XX), що містить Декларацію про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав і про обмеження їх незалежності і суверенітету від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), що містить визначення агресії, визначено, що жодна з держав не має права здійснювати інтервенцію або втручання у будь-якій формі або з якої б то не було причини у внутрішні і зовнішні справи інших держав. Закріплені обов'язки держав утримуватися від: збройної інтервенції, підривної діяльності, військової окупації; надання сприяння, заохочення або підтримки сепаратистської діяльності; не допускати на своїй території навчання, фінансування і вербування найманців чи засилання таких найманців на територію іншої держави.

Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки (далі – УРСР) 24.08.1991 схвалено «Акт проголошення незалежності України», яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави – України.

У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16.07.1990 вказано, що Верховна Рада УРСР проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах.

Відповідно до розділу V Декларації територія України в існуючих кордонах є недоторканною і не може бути змінена та використана без її згоди. Україна самостійно визначає адміністративно-територіальний устрій та порядок утворення національно-адміністративних одиниць.

Статтями 1, 2 Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканною. Статтею 73 Конституції України закріплено, що виключно всеукраїнським референдумом вирішуються питання про зміну території України.

Згідно з пунктами 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05 грудня 1994 року РФ, Сполучене Королівство Великої Британії та Північної Ірландії і Сполучені Штати Америки підтвердили Україні своє зобов'язання згідно з принципами Заключного акта Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01 серпня 1975 року поважати незалежність і суверенітет та існуючі кордони України, зобов'язалися утримуватися від загрози силою чи її використання проти територіальної цілісності чи політичної незалежності України, і що ніяка їхня зброя ніколи не буде використовуватися проти України, крім цілей самооборони, або будь-яким іншим чином згідно зі Статутом ООН.

Всупереч вказаним нормам Президент Російської Федерації, а також інші представники влади Російської Федерації, діючи всупереч вимогам п. п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципам Заключного акту Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимогам ч. 4 ст. 2 Статуту ООН і Декларацій Генеральної Асамблеї ООН від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV), від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), спланували, підготували і розв'язали агресивну війну та воєнний конфлікт проти України.

З цією метою 22.02.2022 Президент Російської Федерації підписав з керівниками російських окупаційних адміністрацій на тимчасово окупованих територіях Донецької та Луганської областей договори про дружбу, співробітництво та взаємну допомогу, які в той же день ратифіковані Державною думою та Радою Федерації Федеральних Зборів Російської Федерації.

В цей же день Президент Російської Федерації, з метою надання видимості законності дій по нападу на Україну, направив до Ради Федерації Федеральних Зборів Російської Федерації звернення про використання Збройних Сил Російської Федерації за межами Російської Федерації, яке було задоволено.

Керівники російських окупаційних адміністрацій на тимчасово окупованих територіях Донецької та Луганської областей 23.02.2022 звернулися до Президента Російської Федерації з проханням надати допомогу у відбитті надуманої ними воєнної агресії «українського режиму щодо населення» так званих «Донецької народної республіки» та «Луганської народної республіки».

Президент Російської Федерації 24.02.2022 оголосив про своє рішення почати військову операцію в Україні, після чого був відданий наказ на вторгнення підрозділів Збройних Сил Російської Федерації на територію України.

Після цього, 24.02.2022 на виконання вищевказаного наказу військовослужбовці Збройних Сил Російської Федерації шляхом збройної агресії, незаконно вторглися на територію України через лінію державного кордону України, розташовану в Автономній Республіці Крим, Донецькій, Луганській, Харківській, Херсонській, Миколаївській, Київській, Сумській, Чернігівській та інших областях та шляхом застосування зброї здійснили напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, житлові масиви та інші цивільні об'єкти, а також здійснили окупацію частини території України, чим вчинили дії на порушення порядку, встановленого Конституцією України, що продовжується до теперішнього часу та призводить до тяжких наслідків.

Указом Президента України від 24.02.2022 № 64/2022 «Про введення воєнного стану в Україні» у зв'язку з військовою агресією Російської Федерації проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» в Україні введено воєнний стан із 05 години 30 хвилин 24 лютого 2022 року строком на 30 діб. Указом Президента України № 133 від 14.03.2022 продовжено строк дії

воєнного стану в Україні з 05 годин 30 хвилин 26.03.2022 строком на 30 діб. Указом Президента України № 259 від 18.04.2022 продовжено строк дії воєнного стану в Україні з 05 годин 30 хвилин 25.04.2022 строком на 30 діб.

Перебування на території України підрозділів збройних сил інших держав з порушенням процедури, визначеної Конституцією та законами України, Гаазькими конвенціями 1907 року, IV Женевською конвенцією 1949 року, а також всупереч Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї 1994 року, Договору про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і Російською Федерацією 1997 року та іншими міжнародно-правовими актами, є окупацією частини території суверенної держави Україна і міжнародним протиправним діянням з усіма наслідками, передбаченими міжнародним правом.

Так, Мусаєв Ізнаур Ібрагімович, будучи командиром групи швидкого реагування спеціального загону швидкого реагування «Ахмат» Управління федеральної служби військ національної гвардії Російської Федерації по Чеченській республіці, маючи спеціальне звання – майор поліції, у період часу з 24.02.2022 по 02.03.2022, точний час досудовим розслідуванням не встановлено, під прикриттям широкомасштабного російського вторгнення та ракетного обстрілу з території Російської Федерації та Республіки Білорусії, пересуваючись на різній військовій техніці, обладнаній озброєнням та з використанням особистої зброї, у складі зазначеного воєнізованого формування, вторглися на територію України, з метою її окупації, зміни меж її території з одночасним грубим порушенням законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України за наступних обставин.

Внаслідок воєнних дій збройні сили та інші військові формування Російської Федерації окупували Бучанський район Київської області, а безпосередньо спеціальний загін швидкого реагування «Ахмат» Управління федеральної служби військ національної гвардії Російської Федерації по Чеченській республіці, до складу якого входив Мусаєв І.І., застосовуючи військову силу, окупував територію села Микуличі Бучанського району Київської області, яке у період з 24.02.2022 по 04.04.2022, тобто під час міжнародного збройного конфлікту, перебувало під контролем збройних сил та інших військових формувань Російської Федерації.

Згідно ч. 1, ч. 2 ст. 2 Женевської Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12 серпня 1949 року (далі – Женевська Конвенція IV), ратифікованої Указом Президії Верховної Ради УРСР «Про ратифікацію Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року про захист жертв війни» від 03 липня 1954 року, ця Конвенція застосовується до всіх випадків оголошеної війни чи будь-якого іншого збройного конфлікту, що може виникнути між двома чи більше Високими Договірними Сторонами, навіть якщо одна з них не визнає стану війни. Конвенція також застосовується до всіх випадків часткової або цілковитої окупації Високої Договірної Сторони, навіть якщо ця окупація не натрапляє на жодний збройний спротив.

Згідно ч. 1 ст. 4 Женевської Конвенції IV, особами, що перебувають під захистом цієї Конвенції, є ті, хто в будь-який момент та за будь-яких обставин

опиняються, у разі конфлікту чи окупації, під владою сторони конфлікту або окупаційної держави, громадянами яких вони не є.

Відповідно до ч. 1, ч. 2, ч. 3 ст. 6 Женевської Конвенції IV, вона повинна застосовуватися з самого початку будь-якого конфлікту або окупації, зазначених у статті 2-й цієї Конвенції. На території сторін конфлікту застосування Конвенції припиняється після загального припинення бойових дій. На окупованій території застосування цієї Конвенції припиняється через рік після загального припинення бойових дій.

Статтею 29 Женевської Конвенції IV передбачено, що сторона конфлікту, під владою якої є особи, що перебувають під захистом, відповідає за поведження своїх представників із цими особами, причому це не знімає особистої відповідальності з таких представників. Також, у статті 32 Женевської Конвенції IV встановлено, що Сторони спеціально дають згоду на те, що їм забороняється застосування будь-яких заходів, які можуть завдати фізичних страждань або призвести до знищення осіб, що перебувають під захистом, які є під їхньою владою.

Статтею 147 Женевської Конвенції IV встановлено, що серйозні порушення, становлять такі порушення, що охоплюють такі дії, якщо їх здійснено проти осіб або власності, які перебувають під захистом цієї Конвенції: умисне вбивство, тортури або нелюдяне поведження.

Згідно з ч. 1 ст. 51 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 8 червня 1977 року, який ратифікований Указом Президії Верховної Ради УРСР від 18 серпня 1989 року (далі – Протокол I), цивільне населення й окремі цивільні особи користуються загальним захистом від небезпек, що виникають у зв'язку з воєнними операціями. Частиною 2 цієї статті передбачено, що цивільне населення як таке, а також окремі цивільні особи не повинні бути об'єктом нападів. Заборонено акти насильства чи загрози насильства, що мають головною метою тероризувати цивільне населення.

Також, відповідно до ч. 2 ст. 75 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року (Протокол I) заборонені й будуть залишатися забороненими в будь-який час і в будь-якому місці, незалежно від того, чиняться вони представниками цивільних чи воєнних органів – насильство над життям, здоров'ям і фізичним та психічним станом осіб, зокрема: вбивство; катування всіх видів - фізичні чи психічні; тілесні покарання; каліцтво; знущання над людською гідністю, зокрема, принижуюче й образливе поведження, примус до проституції чи непристойне посягання в будь-якій його формі; взяття заручників; колективне покарання; і погрози вчинити будь-яку з вищезазначених дій.

Статтею 6 Закону України «Про правонаступництво України» від 12 вересня 1991 року Україна підтверджує свої зобов'язання за міжнародними договорами, укладеними УРСР до проголошення незалежності України.

Під час окупації села Микуличі Бучанського району Київської області, тобто у період з 02.03.2022 по 04.04.2022, невстановлені особи зі складу спеціального загону швидкого реагування «Ахмат» Управління федеральної

служби військ національної гвардії Російської Федерації по Чеченській республіці, діючи під керівництвом Мусаєва І.І., усвідомлюючи суспільну небезпеку своїх дій, передбачаючи їх суспільно небезпечні наслідки та бажаючи їх настання, грубо порушуючи вимоги міжнародного гуманітарного права, проводили спеціальні рейди спрямовані на залякування цивільного населення та з метою його тероризування, шляхом вчинення актів насильства та загрози насильства, під час яких було умисно вбито п'ять цивільних осіб, зокрема місцевих мешканців окупованого с. Микуличі, які не брали участі у воєнних діях і перебували під захистом Женевської Конвенції IV, як особи, які у будь-який момент та за будь-яких обставин опиняються, у разі конфлікту чи окупації, під владою сторони конфлікту або окупаційної держави, громадянами яких вони не є.

Так, 27.03.2022 приблизно о 08 год. 30 хв., підпорядковані Мусаєву І.І. невстановлені досудовим слідством особи зі складу спеціального загону швидкого реагування «Ахмат» Управління федеральної служби військ національної гвардії Російської Федерації по Чеченській республіці, озброєні вогнепальною зброєю, діючи умисно, з метою залякування місцевого цивільного населення – громадян України, з метою начебто запобігання їх співпраці зі збройними силами України, прибули на вул. Старосільську окупованого ними с. Микуличі, Бучанського району Київської області.

Знаходячись між будинками № 12 та 14 побачили місцевого мешканця, громадянина України Іванюка Павла Михайловича, 1965 р.н., який вийшов з подвір'я власного будинку № 14 та який не брав участі у воєнних діях і фактично знаходився під владою противника на окупованій території.

Мусаєв І.І. діючи умисно, проявляючи жорстокість у війні, грубо нехтуючи її законами та звичаями, принижуючи честь і гідність Іванюка П.М., погрожуючи застосуванням відносно нього вогнепальної зброї, змусив останнього стати перед ним на коліна, після чого, з метою протиправного заподіяння смерті іншій людині, здійснив постріл з пістолету Яригіна «Грач» в потиличну ділянку голови Іванюка П.М. справа, внаслідок чого настала його смерть.

Згідно висновку судово-медичного експерта смерть Іванюка П.М. настала від вогнепального сліпого поранення голови з переломом кісток склепіння та основи черепа та ушкодженням головного мозку. Між отриманими ушкодженнями та настанням смерті Іванюка П.М. є прямий причинний зв'язок.

Продовжуючи свої злочинні дії, 27.03.2022 приблизно о 08 год. 40 хв., Мусаєв І.І. та троє невстановлених досудовим слідством підпорядкованих йому осіб зі складу спеціального загону швидкого реагування «Ахмат» Управління федеральної служби військ національної гвардії Російської Федерації по Чеченській республіці, знаходячись на прибудинковій території будинку № 12 по вул. Старосільській в с. Микуличі, Бучанського району Київської області, куди вони притягли тіло вбитого Мусаєвим І.І. місцевого мешканця Іванюка П.М., побачили місцевого мешканця, громадянина України Недолешка Олександра Олександровича, 1979 р.н., який вийшов із будинку № 12, та який не брав участі у воєнних діях і знаходився під владою противника на окупованій території.

Підійшовши до останнього Мусаєв І.І., діючи умисно, повторно, проявляючи жорстокість у війні, грубо нехтуючи її законами та звичаями, з метою протиправного заподіяння смерті іншій людині, здійснив постріл з пістолету Яригіна «Грач» в потиличну ділянку голови Недолешка О.О. зліва, внаслідок чого настала його смерть.

Згідно висновку судово-медичного експерта смерть Недолешка О.О. настала від вогнепального наскрізного кульового поранення голови з ушкодженням кісток черепа, оболонок та тканини головного мозку. Між отриманими ушкодженнями та настанням смерті Недолешка О.О. є прямий причинний зв'язок.

Продовжуючи свої злочинні дії, що виражались у тероризуванні цивільного населення шляхом вчинення актів насильства щодо цивільних осіб, які не брали участі у воєнних діях і проти своєї волі опинилися під владою ворога на окупованій ним території, Мусаєв І.І., керуючи діями трьох підпорядкованих йому невстановлених досудовим розслідуванням осіб зі складу спеціального загону швидкого реагування «Ахмат» Управління федеральної служби військ національної гвардії Російської Федерації по Чеченській республіці, 27.03.2022 приблизно о 08 год. 50 хв. зайшли до будинку № 23 по вул. Старосільській в с. Микуличі, Бучанського району Київської області, у якому в той час знаходились його мешканці громадяни України Хоменко Сергій Григорович, 1977 р.н. та Ковтуненко Наталія Михайлівна, 1980 р.н., які не брали участі у воєнних діях і опинилися під владою противника на окупованій території.

Знаходячись у зазначеному будинку, Мусаєв І.І., діючи умисно, повторно, з метою протиправного спричинення смерті іншій людині, принижуючи честь і гідність Хоменка С.Г. та Ковтуненко Н.М., під загрозою застосування вогнепальної зброї змусив їх стати на коліна, після чого використовуючи вогнепальну зброю – пістолет Яригіна «Грач», здійснив постріл в лобну ділянку голови Хоменка С.Г. зліва та одразу після цього здійснив постріл в задній відділ тім'яної ділянки голови Ковтуненко Н.М., в результаті чого настала їх смерть.

Згідно висновку судово-медичного експерта смерть Хоменка С.Г. настала від вогнепального сліпого проникаючого поранення голови з переломом кісток склепіння черепа та ушкодженням головного мозку. Між отриманими ушкодженнями та настанням смерті Хоменка С.Г. є прямий причинний зв'язок.

Згідно висновку судово-медичного експерта смерть Ковтуненко Н.М. настала від вогнепального наскрізного поранення голови з ушкодженням головного мозку. Між отриманими ушкодженнями та настанням смерті Ковтуненко Н.М. є прямий причинний зв'язок.

Того ж дня, продовжуючи свої злочинні дії, які грубо порушували встановлений міжнародними актами порядок дотримання звичаїв та правил ведення війни та посягали на здоров'я і життя цивільного населення, яке не брало участі у воєнних діях і опинилося під владою противника на окупованій ним території, Мусаєв І.І. разом із підпорядкованими йому трьома невстановленими особами зі складу спеціального загону швидкого реагування «Ахмат» Управління федеральної служби військ національної гвардії

Російської Федерації по Чеченській республіці прослідували до домоволодіння № 25, розташованого по вул. Старосільській в с. Микуличі, Бучанського району Київської області.

Приблизно о 09 год. 27.03.2022 зайшовши на подвір'я зазначеного домоволодіння, виявили місцеву мешканку громадянку України Гончаренко Надію Андріївну, 1955 р.н. Достовірно знаючи про те, що Гончаренко Н.А. не брала участі у воєнних діях і вимушено для неї опинилась під владою противника на окупованій ним території, Мусаєв І.І., діючи умисно, повторно, з метою протиправного заподіяння смерті іншій людині, використовуючи вогнепальну зброю – пістолет Яригіна «Грач» здійснив постріл в скроневу ділянку голови Гончаренко Н.А. зліва, наслідком чого стала незворотна смерть потерпілої.

Згідно висновку судово-медичного експерта смерть Гончаренко Н.А. настала від наскрізного вогнепального кульового поранення голови з ушкодженням головного мозку та його оболонок. Між отриманими ушкодженнями та настанням смерті Гончаренко Н.А. є прямий причинний зв'язок.

Таким чином, Мусаєв І.І. усвідомлюючи наслідки своїх дій, а також бажаючи їх настання, діючи у порушення норм міжнародного гуманітарного права, передбачених Женевською Конвенцією про захист цивільного населення під час війни від 12 серпня 1949 року, Додатковим протоколом до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол І) від 8 червня 1977 року, Гаазькими конвенціями 1907 року, вчинив злочин проти миру, безпеки людства та міжнародного правопорядку.

На підставі викладеного, Мусаєв Ізнаур Ібрагімович підозрюється у порушенні законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, пов'язаному із умисним убивством, тобто у вчиненні злочину, передбаченого ч. 2 ст. 438 КК України.

**Слідчий слідчого управління
Головного управління
СБ України у м. Києві
та Київській області**

Олексій МАХАРИНСЬКИЙ

«ПОГОДЖЕНО»

**Прокурор третього відділу організації
процесуального керівництва та підтримання
публічного обвинувачення управління нагляду
за додержанням законів органами центрального
апарату Національної поліції України,
Офісу Генерального прокурора**

Дмитро СИНЮК

«25» серпня 2022 року

Одночасно, у відповідності до вимог ст. ст. 42, 277 КПК України роз'яснено, що підозрюваний має право:

1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;

2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;

3) на першу вимогу мати захисника і зустріч із ним незалежно від часу в робочі, вихідні, святкові, неробочі дні до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - зустрічі без обмеження в часі та кількості у робочі, вихідні, святкові, неробочі дні; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних діях; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів для оплати такої допомоги;

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри, в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 КПК України;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з дотриманням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 КПК України, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 КПК України;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра не підтвердилася;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустріч з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний зобов'язаний:

1) прибути за викликом до слідчого, прокурора, слідчого судді, суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк - заздалегідь повідомити про це зазначених осіб;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду;

4) надавати достовірну інформацію представнику персоналу органу пробачії, необхідну для підготовки досудової доповіді.

Підозрюваному вручається пам'ятка про його процесуальні права та обов'язки одночасно з їх повідомленням, особою, яка здійснює таке повідомлення.

**Слідчий слідчого управління
Головного управління
СБ України у м. Києві
та Київській області**

Олексій МАХАРИНСЬКИЙ

«Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру вручено, права підозрюваного оголошено та роз'яснено».

Підозрюваний / _____ / _____

« ____ » год. « ____ » хвилин « ____ » _____ 2022 року